

Publicerad 2012-02-01 17:24 av monica nilsson

längtan

Hon hade väntat så länge.

År efter år hade hennes kropp och medvetande förberett sig för hans ankomst.
Och varje gång var besvikelsen lika stor när hon förstod att hon än en gång blivit lurad.
Varför?
Var inte hon värdig, tillräckligt kvinna?

Hennes tårar kunde fylla Atlantan.
Skriken kvävda i kudden få nationer att darra.
Det medlidande hon såg i sina vänners ögon var förödmjukande och kränkande.
Så respektlöst att hon ibland velat slå, såra, ge samma smärta som hon själv kände.

Deras tröstande ord lät falska och hycklande.
Visst kunde hon se hånet i deras ögon?
Ibland i sin förtvivlan kunde hon höra viskningarna
se huvudskakningarna
de flackande blickarna
när "HAN" kom på tal.

Hennes längtan blev allas,
utan hennes medverkan,
offentlig och onartad.
Hon slöt sig, avskärmad från verkligheten, levde ensam med sin längtan, missförstådd och ömkad av sina närmaste.

Så en dag fick hon hans meddelande.
-Jag är på väg, förbered dig, ge mig plats i ditt liv.

Hon hade tvivlat, förträngt, men sakta kommit till insikt om sanningen.
Han var på väg.
Hans meddelanden varje månad fick, i hennes ögon, familjen och vännerna att se henne med ny respekt.
Hon blev tung, sugande i sin förvirrande nyvunna kvinnlighet.
Trånande och kråmande sig i spegeln, smekande sig själv över höfterna och de svällande brösterna skälvande
av längtan, såg hon en annan kvinna så olik sitt gamla verkliga jag

Allt var förberett.
De fyllda lådorna med tvättade och strykna kläder,
den renbäddade sängen som väntade på hans doftande kropp, het och pulserande.
Han skulle ge henne en plats i en för många,

inte alltid en önskad,
feminin gemenskap.
Hennes händer smekte sakta och ömt hans tillhörigheter,
dröjande vid varje veck och söm,
oroliga i sin febriga väntan.

-En gång till. Du är jätteduktig. Ta i, krysta.Nu.....

Dimmig av lustgasen hör hon barnskriket.
Smärtan och tårarna är ingenting när hon känner de famlande händerna och de hungriga läpparna vid sitt bröst.
I glädjen och förvirringen, när hon möter sin dotters blick, tänker hon,

"Allt blått måste bytas mot rosa.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren monica nilsson med Poeter.se id #40715 innehar upphovsrätten